

Νέα Σελήνη Αιγόκερω

Λονδίνο, 19 Ιανουαρίου 2026

Mayte Gómez

Καλησπέρα σε όλους σας και καλώς ήρθατε στη συνάντηση Διαλογισμού της Νέας Σελήνης, που πραγματοποιείται στο ζώδιο του Αιγόκερω.

Ως ένας συνεκτικός όμιλος υπηρετών, κοινός μας στόχος είναι να παραμένουμε δεκτικοί στην ώθηση της ψυχής και να εναρμονιζόμαστε με τον φυσικό της ανοδικό και καθοδικό ρυθμό. Μέσα στον μικρό ημερήσιο κύκλο, ο ρυθμός αυτός αντικατοπτρίζεται στον πρωινό διαλογισμό, τη μεσημβρινή ανάμνηση και τη βραδινή ανασκόπηση. Μέσα στον μηνιαίο κύκλο, το Ανώτερο Διάλειμμα της Πανσελήνου μάς δίνει την ευκαιρία να διευρύνουμε την ομαδική μας αντίληψη και να έρθουμε σε επαφή με ανώτερες ενέργειες, ενώ η Νέα Σελήνη μάς καλεί σε μια ήσυχη απόσυρση από αυτή την επέκταση, καθώς στρεφόμαστε προς τα μέσα, σε στοχαστική σκέψη και αφομοίωση.

Ίσως μπορούμε να θεωρήσουμε την Πανσέληνο ως μια περίοδο προσδοκίας για μια νέα ενεργειακή ώθηση και τη Νέα Σελήνη ως μια περίοδο στοχαστικής σκέψης σχετικά με το πώς αγκυροβολούμε και εκφράζουμε αυτή την ώθηση πάνω στη Γη μέσα από συγκεκριμένες μορφές υπηρεσίας.

Ο αρχαίος μύθος του Αιγόκερου αφηγείται την ιστορία του μονόκερου που με το μακρύ του κέρατο διατρύπεί το μάτι και την καρδιά του βασιλιά των θηρίων, τυφλώνοντας και τελικά φονεύοντάς τον. Αυτή η επιβλητική εικόνα συμβολίζει την πανωλεθρία της ατομικής αυτοσυνείδησης και ιδιοτέλειας, ανοίγοντας το πεδίο για την ανιδιοτέλεια και την ανάδυση της ομαδικής συνείδησης. Σηματοδοτεί ένα εξέχον στάδιο στην εξελικτική διαδρομή της ανθρωπότητας.

Οι Διδασκαλίες της Προαιώνιας Σοφίας αποκαλύπτουν ότι μία από τις δύο «προοδευτικές και εξελικτικές αναπτύξεις» που θα βιώσει η ανθρωπότητα είναι «μια επικλητική στάση... που βασίζεται σε μια θεμελιώδη αποκέντρωση της ιδιοτελούς ανθρώπινης συνείδησης και μια γοργά αφυπνιζόμενη ομαδική συνείδηση». Στα αρχικά της στάδια, αυτή η συνειδητοποίηση μπορεί ακόμη να εκφράζεται σε σχετικά περιορισμένο πλαίσιο, επικεντρωμένη σε έναν μικρό κύκλο συνεργατών. Όμως, ακόμη και αυτό συνιστά ένα σημαντικό βήμα προς μια πιο περιεκτική αίσθηση του συνόλου.¹

Απόψε, καθώς συγκεντρωθήκαμε για να διαλογιστούμε και να ενισχύσουμε τα χέρια του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτή την ευκαιρία για να αναγνωρίσουμε πώς τα ποικίλα τμήματα αυτού του παγκόσμιου κινήματος συμμετέχουν στην επίκληση και εκδήλωση της ομαδικής συνείδησης· ακόμη και να υπερβούμε το στάδιο της ταύτισης με μια μικρή ομάδα και να ανοιχτούμε προς το όραμα της Μίας Ανθρωπότητας. Αυτή η διευρυμένη επίγνωση βρίσκει έκφραση με αμέτρητους τρόπους σε όλο τον

1. *Εσωτερική Θεραπευτική*, σ. 354

κόσμο, μέσα από μια μεγάλη ποικιλία από οργανώσεις, πρωτοβουλίες και μορφές υπηρεσίας.

Ένας από αυτούς τους τρόπους είναι η προσέγγιση της ομαδικής συνείδησης μέσω *επιστημονικής έρευνας*. Διεθνή δίκτυα επιστημόνων διερευνούν τη βαθιά αλληλεξάρτηση μεταξύ της ζωής στη Γη και της μαγνητικής δραστηριότητας της Γης και του Ήλιου. Άλλοι μελετούν τα μετρήσιμα αποτελέσματα που έχουν πάνω στη μαζική συνείδηση τα παγκόσμια γεγονότα. Κοινό στοιχείο αυτών των ομάδων είναι η δέσμευσή τους να εφαρμόσουν τα ευρήματά τους και να χρησιμοποιήσουν την έρευνά τους σχετικά με την αλληλεξαρτώμενη φύση της πραγματικότητας για να υποστηρίξουν σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο τον μετασχηματισμό μέσω πρακτικών προγραμμάτων ευημερίας.

Η ομαδική συνείδηση και η αλληλεξάρτηση κάθε μορφής ζωής μπορούν επίσης να προσεγγιστούν από μια *οικολογική προοπτική*. Η Βαθιά Οικολογία, για παράδειγμα, είναι ένα κάλεσμα για μετάβαση από μια ανθρωποκεντρική σε μια οικοκεντρική κοσμοθεωρία, αναγνωρίζοντας την εγγενή αξία όλων των μορφών ζωής. Αυτή η μετάβαση προάγει την αυτοπραγμάτωση μέσω συνταύτισης με το όλον και απαιτεί κοινωνικές και δομικές αλλαγές που σέβονται την ακεραιότητα της ζωντανής Γης. Η οικολογική προοπτική κατέστησε δυνατή τη διατύπωση της *Χάρτας της Γης*, προσφέροντας ένα ηθικό πλαίσιο για τη ζωή πάνω στη Γη. Οι δεκαέξι αρχές της επιβεβαιώνουν τον σεβασμό και τη φροντίδα για ολόκληρη την κοινότητα της ζωής, που εκφράζεται μέσω οικολογικής ακεραιότητας, κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής δικαιοσύνης, και σεβασμού της πνευματικής πολυμορφίας. Άλλες πρωτοβουλίες εστιάζουν στην αειφορία και την περιβαλλοντική ευθύνη, υποστηρίζοντας μια συνειδητή μετάβαση προς τρόπους ζωής που αφήνουν πίσω την εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα.

Πνευματικές ομάδες και ομάδες διαλογισμού προσφέρουν μια ακόμη ζωτική έκφραση ομαδικής συνείδησης. Αυτό ξεκινά με τις πολλές γνωστές και άγνωστες πρωτοβουλίες που προωθούν τον *παγκόσμιο διαλογισμό*, σε ανταπόκριση προς ιδιαίτερα παγκόσμια γεγονότα ή ως μια διαρκή πρακτική της παγκόσμιας διασύνδεσης. Παράλληλα με αυτές υπάρχουν ομάδες που προωθούν μια *ενοποιημένη* πνευματικότητα βασισμένη στην αναγνώριση της μίας ανθρωπότητας και της μίας συνείδησης, ενθαρρύνοντας την πνευματική εξέλιξη, την ψυχολογική ωρίμανση και την ενεργό κοινωνική συμμετοχή. Ορισμένα κινήματα υιοθετούν αυτό το όραμα καλλιεργώντας μια ζωντανή αίσθηση ομαδικής κοινότητας μέσω διαλογισμού, τελετουργίας, μουσικής και χορού, προωθώντας μια κοινή εσωτερική ζωή και μια βιωμένη αντίληψη πλανητικής ενότητας.

Τα *κοινωνικά κινήματα* συχνά εκφράζουν ομαδική συνείδηση, όχι τόσο σε ένα μεταφυσικό πλαίσιο, αλλά ως μια συλλογική αίσθηση ταυτότητας, σκοπού και αμοιβαίας ευθύνης για ένα κοινό πεπρωμένο. Προωθούν τη διαμόρφωση μιας κοινής ταυτότητας, του παγκόσμιου πολίτη, φέρνοντας κοντά όσους πιστεύουν ότι ο κόσμος είναι ένας και η ανθρωπότητα είναι μία, με σκοπό την κινητοποίηση μιας συλλογικής δράσης γύρω από ζητήματα όπως η φτώχεια, η ανισότητα και η κλιματική αλλαγή. Απλό, αλλά εξαιρετικά βαθύ, αυτό που προτείνουν· οι πράξεις ενός ατόμου μπορούν να έχουν σημαντική επίδραση σε πολλούς.

Τέλος, άλλα κινήματα εκφράζουν ομαδική συνείδηση μέσα από μια *ζωή κοινότητας και μετασχηματισμού της διαμάχης*. Κύκλοι για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης επιδιώκουν την επίλυση των αντιπαραθέσεων μέσω διαλόγου, συμπόνιας και μιας αίσθησης κοινής ευθύνης, αντί της τιμωρίας. Κύκλοι συζήτησης, 'καφέ' συνείδησης και ομάδες που απορρίπτουν τη βίαιη

επικοινωνία προσφέρουν ανοιχτά πεδία για στοχαστική σκέψη και επικοινωνιακό διάλογο, καλλιεργώντας τη συνεργασία και την αμοιβαία κατανόηση σε τοπικό επίπεδο.

Η Αλίκη Μπέιλη προειδοποίησε ότι οι άνθρωποι καλής θέλησης μπορεί να νιώθουν απομονωμένοι, αποθαρρημένοι από την φαινομενική έλλειψη αποτελεσματικότητας των προσπαθειών τους ή αβέβαιοι ως προς τις αξιακές αρχές που κατευθύνουν το έργο τους. Για να αντισταθμιστεί αυτό, τόνισε την ανάγκη οι άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης σε κάθε έθνος να αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον, να δημιουργούν δίκτυα σχέσεων, να διατυπώνουν τις παγκόσμιες αρχές της αδελφосύνης, του διεθνισμού, της θρησκευτικής ενότητας και της συνεργατικής αλληλεξάρτησης, να εκπαιδεύουν το κοινό και να μετατρέπουν αυτά τα ιδανικά σε πρακτική δράση.²

Όλες οι αναφερόμενες κινήσεις και πρωτοβουλίες μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτελούν αυτό το έργο. Συνολικά, αυτή η τεράστια ποικιλία προσεγγίσεων δείχνει ότι η ομαδική συνείδηση σήμερα διαπερνά σχεδόν κάθε σφαίρα της ανθρώπινης δραστηριότητας – από την παγκόσμια επιστημονική έρευνα μέχρι τις απλές συνομιλίες σε ένα καφέ της γειτονιάς. Αν και κάθε οργάνωση εστιάζει σε ένα συγκεκριμένο πεδίο εργασίας, όλες αναγνωρίζουν το θεμελιώδες γεγονός της αλληλεξάρτησης. Δρώντας σε τοπικό επίπεδο, ενώ διατηρούν μια παγκόσμια συνειδητότητα, μετασχηματίζουν τις συνήθεις δράσεις σε πράξεις υπηρεσίας που αποκτούν νόημα διαποτισμένες από πλανητική συνείδηση. Μπαίνουν μπροστά, καθοδηγώντας την ανθρωπότητα να εκφράσει αυτή τη συνδεσιμότητα στον κόσμο της μορφής – αναζητώντας το ευ ζην, δημιουργώντας δίκτυα αλληλεγγύης, διαλογιζόμενοι, χορεύοντας, επιλύοντας συγκρούσεις. Μέσα από τις προσπάθειές τους, βοηθούν στην καλλιέργεια ενός αισθήματος κοινής ευθύνης για το μέλλον της ανθρωπότητας και συμβάλλουν έτσι στη διοχέτευση αυτού που οι Διδασκαλίες αποκαλούν «ενέργεια της Θέλησης του Θεού», η οποία με τη σειρά της συμβάλει στην «αφύπνιση της φωτισμένης... θέλησης-για-το καλό» στην ανθρωπότητα.

Οι Διδασκαλίες της Προαιώνιας Σοφίας μας λένε ότι «τίποτε δεν μπορεί να αναστείλει την τελική πρόοδο αυτής της θέλησης-για-το καλό και τη σχεδιασμένη δραστηριότητά της όπως και ένα μπουμπούκι που άρχισε να ξεδιπλώνει τα πέταλά του στο φως του ηλίου και να υπόκειται στην κατάλληλη διέγερση, δεν μπορεί να επιστρέψει πάλι στην κατάσταση ενός σφιχτοκλεισμένου μπουμπούκιου».³

Όλοι μας εδώ σήμερα, ως μέλη του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου, μπορούμε να συμβάλουμε στην «κατάλληλη διέγερση» αυτού του μπουμπούκιου που τώρα ανοίγει τα πέταλά του παντού στον κόσμο. Μπορούμε να το πραγματοποιήσουμε ενώπιόν μας με τη βεβαιότητα ότι είμαστε μία Ψυχή και, όλοι μαζί, δημιουργούμε μια δεξαμενή αγάπης και ενεργών σκεπτομορφών, έτσι ώστε αυτό το έργο να συνεχίσει να ανθεί. Καθώς προετοιμαζόμαστε για τον ομαδικό μας διαλογισμό, ας επικεντρωθούμε στην ενδυνάμωση των χεριών όλων των υπηρετών που εργάζονται σε αυτούς τους πολλούς τομείς υπηρεσίας, υποστηρίζοντας τη σταθερή ανάδυση της ομαδικής συνείδησης στις ανθρώπινες υποθέσεις.

2. *Εσωτερική Ψυχολογία*, Τόμ. ΙΙ, σ. 670 και συνεχόμενα

3. *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σ. 153